

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 308/07-9

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 7. novembra 2007 predbežne prerokoval sťažnosť J. H., B., zastúpeného advokátkou JUDr. D. Š., Advokátska kancelária, B., vo veci namietaného porušenia základného práva zaručeného čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom Okresného súdu Brezno v konaní vedenom pod sp. zn. 5 C 93/2005 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť J. H. o d m i e t a pre zjavnú neopodstatnenosť.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 7. septembra 2007 doručená sťažnosť J. H., B. (ďalej len „sťažovateľ“), vo veci namietaného porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), postupom Okresného súdu Brezno (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 5 C 93/2005.

Zo sťažnosti a z jej príloh vyplýva, že na základe návrhu sťažovateľa 9. mája 2005 začalo na okresnom súde konanie o určenie neplatnosti výpovede z nájmu nebytových priestorov proti odporcovi COOP Jednota B. Svoj návrh sťažovateľa podaním z 2. septembra 2005 rozšíril.

Sťažovateľ v podanej sťažnosti ďalej uviedol, že v čase predmetného konania súčasne na okresnom súde prebiehalo iné konanie vedené pod sp. zn. 4 C 144/2005 o vypratanie nehnuteľnosti, v ktorom navrhovateľom bol COOP Jednota B. a odporcom sťažovateľ. Toto konanie sa ale skončilo uznesením okresného súdu z 13. februára 2006, pretože navrhovateľ vzal svoj návrh späť vzhľadom na to, že sťažovateľ nehnuteľnosť (nebytové priestory) vypratá z dôvodu neodstránenia jej závad prenajímateľom, a nie z dôvodu výpovede nájomnej zmluvy. V uznesení o zastavení konania vedeného pod sp. zn. 4 C 144/2005 okresný súd uložil sťažovateľovi ako odporcovi povinnosť nahradiť navrhovateľovi trovy konania v sume 55 964 Sk, pretože navrhovateľ vzal svoj dôvodne podaný návrh späť pre správanie sťažovateľa.

Sťažovateľovi v dôsledku vydania uznesenia okresného súdu z 13. februára 2006 a následného exekučného konania vedeného proti nemu na základe tohto uznesenia ako exekučného titulu vznikla povinnosť úhrady v celkovej sume 76 781 Sk.

Podľa názoru sťažovateľa ak by v konaní okresného súdu, ktoré je vedené pod sp. zn. 5 C 93/2005, nedochádzalo k priet'ahom, *„bol by mohol právoplatné rozhodnutie v tejto veci použiť ako dôkaz v konaní vedenom na Okresnom súde v Brezne pod č. k. 4 C 144/2005 a tým mohol docieľiť priaznivé rozhodnutie v tejto prejednávanej veci čím by mu nebola z titulu exekučného konania vznikla škoda vo výške 76.781,- Sk“*. Sťažovateľ totiž očakáva, že meritórne rozhodnutie v konaní vedenom pod sp. zn. 5 C 93/2005 preukáže nedôvodnosť podania návrhu na začatie konania vo veci vedenej pod sp. zn. 4 C 144/2005.

Sťažovateľ ústavný súd žiada, aby vydal tento nález:

„1. Okresný súd v Brezne v konaní č. k. 5 C 95/2005 (správne 5 C 93/2005 – pozn. ústavného súdu) porušil základné právo J. H. na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov zaručené v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky.

2. Okresnému súdu v Brezne sa v konaní vedenom pod č. k. 95/2005 (správne 5 C 93/2005 – pozn. ústavného súdu) prikazuje konať vo veci bez zbytočných prietahov.

3. J. H. priznáva primerané finančné zadosťučinenie v sume 200.000,- Sk, ktoré mu je Okresný súd v Brezne povinný vyplatiť do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

4. J. H. priznáva náhradu trov právneho zastúpenia v sume 6.926,- Sk (2 právne úkony prevzatie + príprava, písomné podanie á 2.970,- Sk + 2 x režijný paušál á 178,- Sk), ktorú je Okresný súd Brezno povinný vyplatiť na účet jeho právnej zástupkyne JUDr. D. Š., advokátky, B. do jedného mesiaca od právoplatnosti nálezu.“

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa čl. 48 ods. 2 ústavy každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prietahov a v jeho prítomnosti a aby sa mohol vyjadriť ku všetkým vykonávaným dôkazom. Verejnosť možno vylúčiť len v prípadoch ustanovených zákonom.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každú sťažnosť predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie.

Podľa tohto ustanovenia sťažnosti vo veciach, na prerokovanie ktorých ústavný súd nemá právomoc, sťažnosti, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné sťažnosti alebo sťažnosti podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj sťažnosti podané oneskorene môže ústavný súd odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Rovnako môže ústavný súd odmietnuť sťažnosť aj vtedy, ak je zjavne neopodstatnená.

Ústavný súd zo sťažnosti a jej príloh zistil, že sťažovateľ sa podaním z 5. júla 2007 sťažoval na prietahy v konaní. Na sťažnosť mu odpovedala predsedníčka okresného súdu vyjadrením z 20. júla 2007. V tomto podaní okrem podrobnej chronológie úkonov uviedla, že jeho sťažnosť je dôvodná a že zistila prietahy v konaní.

Ústavný súd po preskúmaní sťažnosti sťažovateľa a jej príloh dospel k názoru, že hoci sťažovateľ pred tým, ako sa obrátil na ústavný súd (podaním z 3. augusta 2007), podal sťažnosť na prietahy v konaní doručenu okresnému súdu 9. júla 2007, takéto využitie právneho prostriedku nápravy podľa § 53 ods. 1 zákona o ústavnom súde sťažovateľom nepredstavuje vzhľadom na dátum vyhotovenia a podania ústavnej sťažnosti dostatočný časový priestor na poskytnutie možnosti napadnutému všeobecnému súdu, aby sám odstránil protiprávny stav zapríčinený jeho nečinnosťou. Pokračujúca nečinnosť okresného súdu by mohla spôsobiť porušenie základného práva sťažovateľa na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, to však ústavný súd v súčasnom období nemôže posúdiť.

Vychádzajúc z uvedeného, ako aj zo svojej rozhodovacej činnosti ústavný súd hodnotí podanie predmetnej sťažnosti okresnému súdu v okolnostiach prípadu zo strany sťažovateľa iba ako formálny úkonom, ktorému nemožno pripísať účinky, ktoré by inak takáto sťažnosť mohla mať, ak by predsedníčka okresného súdu dostala primeranú lehotu na prijatie opatrení proti zbytočným prietahom v napadnutom konaní (m. m. IV. ÚS 278/04, IV. ÚS 74/05, IV. ÚS 48/06, III. ÚS 137/07), navyše ak sťažnosť bola podaná ústavnému súdu 7. septembra 2007, teda necelé dva mesiace po vybavení sťažnosti zo strany predsedníčky okresného súdu.

Preto ústavný súd podľa § 25 ods. 2 v spojení s § 53 ods. 1 zákona o ústavnom súde rozhodol tak, ako to je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia.

Vzhľadom na odmietnutie sťažnosti bolo už bez právneho významu, aby ústavný súd rozhodoval o ďalších nárokoch uplatnených sťažovateľom.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 7. novembra 2007